

DEBRECZENI ÚJSÁG

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:	Vidéken:
Félévre . 3 frt — kr.	Félévre . 5 frt — kr.
Negyedévre 1 frt 50 kr.	Negyedévre 2 frt 50 kr.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

THAN GYULA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér Biedermann-palota földszint, az udvarban hátul.

A háboru és a hármasszövetség.

A délafrikai háboru nemcsak az angol fegyveres erő értékét szállította le, hanem bizonyágát szolgáltatva annak is, hogy a kontinens nagyhatalmai a legcsekélyebb rokonszenvvel sem kísérik Nagy-Britanniát. Anglia tehát joggal beszélhet splendid isolationról, csak hogy a díszes jelzót bátran elhagyhatja.

Az angol sajtó Európa egyhangu ellenszenvét érzi és gyakran czélozgat rá, sőt burkoltan kifejezést ad abbéli vágyának is, hogy bárha megromlanék az európai hatalmak egyensulya.

E titkos vágy sugalmazza azokat a híreket is, amelyeket az *angol lapok a hármasszövetség módosításáról terjesztenek*. Így a többi közt a „Globe“ a következőket írja:

A hármasszövetség már elég sokáig tartott és napról-napra gyöngül, mert a szövetséges hatalmak viszonyai nagyon megváltoztak és egyre változnak. Olaszországban megmaradtak a régi állapotok, de Ausztriában és Németországban lényeges változások történtek. Az osztrák nemzeti villongások következtében Ausztria-Magyarország meg-

bizhatlan szövetséges lett. Németországban is megváltoztak a dolgok. A német császárság nem elégszik meg azzal, hogy Közép-Európa első állama legyen, ő világhatalomra törekszik. Hatalmas flottáról és mérhetetlen gyarmatokról ábrándozik, szóval egy Nagy-Németországról.

Ebben pedig vajmi keveset remélhet Ausztria-Magyarországtól.

Vilmos császár nem bontja meg a szövetséget, hanem megvárja, míg az osztrák krízis akut jelleget ölt s amíg az osztrák-németek maguk fogják kérni, hogy kebelezzék be őket a német császárságba. Németország nagyban készül erre az eshetőségre.

A többi lap ellenben azt írja, hogy a szövetséges hatalmak közt tárgyalások folynak a szövetség módosítására vonatkozólag.

Az érdekelt hatalmasságok közül eddig csak Olaszország nyilatkozott e hírekre vonatkozólag. Rómából ugyanis azt táviratozzák, hogy ott hivatalosan megczáfolják azt a hírt, mintha olyan értelemben folynának a tárgyalások a hármasszövetség megújítására nézve, mint azt az angol lapok írják.

ORSZÁGGYŰLÉS.

— Távirati tudósítás. —

A Ház — Perczel Dezső elnöklete alatt — folytatta a belügyi költségvetés tárgyalását.

Fassie Tódor, a magyar csekei kerület képviselője volt az első szónok, a ki román neve és nemzetisége daczára kitünően beszélt magyarul. Beszéde elején érczes hangon jelentette ki, hogy fogadalmat tett, hogy mindenkor magyar hazája érdekeit tartja szem előtt. Ez mindenesetre nagy kegy egy romántól és a Ház természetesen hatalmas éljenzéssel jutalmazta e kijelentést.

A szónok az éljenzéstől nekitüzésedve még jobban belemelegedett a hazafias rohamokba. Elfogadja a költségvetést, mert bizik a kormány liberáliszmusában. Tiltakozik Komjáthy ama állítása ellen, hogy a románok jobban huznak Romániához, mint Magyarországhoz. Az ő kerületében legalább a románok mind jó hazafiak. (Helyes! Helyes! kiáltották a jobboldalon. Hát helyes is volna, ha úgy volna, de fájdalom nincs úgy, azt hogy „úgy van“ már nem mondta senki.) Végül védelmébe vette a kormányt, a brassói román egyház dolgában és ismételve kijelentette, hogy a költségvetést elfogadja.

Gróf *Benyovszky* Sándor a közigazgatás bajairól beszél hosszasan.

Werner Gyula Komjáthy Bélával polemizál. Míg Komjáthy első beszédében kritikáját a kormány politikájának súlyos elitelésére alapította, tegnap már lojálisan beismerte, hogy az események a kormány eljárásától függetlenül vetik előre árnyékukat. Az osztrák események, az osztrák föderális törekvései uralják a helyzetet. A nemzetiségi politika czéljaiban mindnyájan egyetértünk. De mielőtt a politika módszerére áttérne, általános megjegyzéseket tesz

Katonadolog.

Az 1870. évben Champignyi ütközetéről és eredményéről egy németországi katonai újságban kedves dolgot beszél el egy vén katona.

Egy kis árokba jutottam — írja a vén katona, — a honnan nyugodtan lövöldöztem az ellenségre. — Egyszer csak az ezredes hátrálót fuvat. De bizony gondoltam magamban, előbb kilövöm a patronjaimat, ráérek azután is hátrálni. Tovább czélzok, tovább puffogatok, de egyszerre csak hozzám vágtat a segédtsízt és rám kiált: vissza! Eh, mit, kilövöm még ezt a maroknyi patron, mondtam. S mikor az utolsó patron kilóttam, alig husz lépésnyire voltak tőlem a francziák. Fölugortam és szaladtam az ezredem után. A sok golyó ott fűtyült el a fülem mellett, de egyik sem talált. Mikor

az ezredemhez értem, az ezredesem rám nevetett és ezt mondta:

— No ficzkó! Hát igazán nem esett bajod.

— Parancsára ezredes ur, — felelém, — nem.

A következő napon a királyhoz mentek. Nagy terembe jutottam, melyben terített asztal volt. A király belép, odajön hozzám és azt mondja:

— Fiam, hogy történt tegnap az a dolog a patronjaiddal? Mondd el az egész esetet a legnagyobb pontossággal.

— Felség a bókolasra nem volt idő és a fegyverropogástól a saját szavát sem hallhatta az ember; megfordultam és ezt mondtam: eh, előbb kilövöldözöm a patronjaimat! Ez az egész, felség, más bünt nem követtem el!

A király nevetett s a vállamra ütött.

— Helyesen cselekedtél, fiam. Ebédeltél már?

— Nem felség, egy falatot sem ettem még.

— És éhes vagy, mi?

— Parancsára, felség, de a szomjuságom sem kismiska.

A király kaczagott és azt mondta, ebédeljek vele. Le kellett ülnöm az asztalhoz és alighogy észre vettem, nagy tál borsóleves állt előttem. Jól esett s a mikor elkészültem vele, odaszól nekem a király!

— Ennél-e még levest, fiam?

Parancsára felség, ha van még belőle.

Az uraságok mind nevettek és én még egy tál levest kaptam. Javában kanalozom a levest, kinyilik az ajtó és a mellettem levő asztalra hatalmas pecsenyét tesznek le. Egy ur odalép a tálhoz, és földarabolja a pecsenyét. Egy komornyik oda tesz elem

a nemzetiségi kérdésre. Nem magyar kérdés ez, hanem az egész világ kérdése. Mindegy, hogy a fajok rettenetes mérkőzése. Még Franciaország sincs ettől megkímélve, a hol pedig a nemzeti egységet nem veszélyezteti semmi. Ott is törvényeket hoznak a bevándorlás ellen, megnehezítik az idegenek letelepedését, harcot folytatnak az idegenek letelepedése ellen. Mi más ez mint nemzetiségi harc. Csoda-e, ha ebből a harcból nekünk is kijutott a részünk. Pedig mi nem a nemzetiségek leigázására törekszünk. Csak az egységes nemzeti állam kiépítésére. (Zajos helyeslés.) Mi a világ előtt, mint a nemzetiségek elnyomói vagyunk kikiáltva. E vád ellen nem e Házban kell védekezni. Itt mindenki tudja, hogy ez alaptalan. Klasszikus példa erre a szónok, a kinek gazdasága és jóléte mutatja, hogy nem a legrosszabb foglalkozás Magyarországon elnyomott száznak lenni. (Zajos helyeslés). Melczer Vilmos beszéde ellen sok kifogása van, de azt elismeri, hogy benne a magyar állam egységének eszméje kidomborodott. De tételei abban a hibában szenvednek, hogy elméletek, melyek nem felelnek meg a gyakorlatnak. Azt mondja, hogy a szászok mindig ragaszkodtak a magyar államhoz. Ez az elmélet. A gyakorlat az, hogy 1867-ben még területek is elakartak szakadozni Magyarországtól és Ausztriába akartak beolvadni. Azt mondja a képviselő ur, hogy a szászok mindig elismerik Magyarországot. A gyakorlatban pedig olyan tankönyveket használnak iskoláikban, melyek csak úgy hemzsegnek a közjogi inkorrektéktől és a történelmi falsumoktól. Szemelvényeket olvas fel Manheim történelmi könyvéből; melyeket a szász középiskolákban használnak és ezek a részletek valóban megbotránkoztatók.

A képviselő ur maga is beismerte, hogy a külföldi sajtó mennyire hozzájárul a nemzetiségi kérdés elmérgesítéséhez. Hát miért utasítják el Önök minden kontroverz kérdésben információkkal a német sajtót? Hát föllebbezési fóruma a magyar nemzetiségek sérelmeinek a német közvélemény? (Zajos helyeslés és taps.)

Werner beszédét azzal végzi, hogy Schmidt és Komjáthy a nemzetiségi kérdésben egy dologban találkoztak: mind a ketten azt mondják, hogy Széll a nemzetiségekkel szemben politikát változtatott. Komjáthy támadja, pedig nincs igaza, mert ez a politika 1867 óta politikája volt minden szabadelvű kormányának. Schmidt ellenben dicséret a nemzetiségek irányában tanúsított engedményeiért. Hát ezt ismerjük. Ez

egy tál pecsenyét. Jól hozzá láttam. Mindenki engem bámult és a király bátorított:

— Derék fiu vagy, csak egyél, egyél és ne feledkezzél meg az ivásról!

— A mikor tisztára pucoltam a tálát, a király megszólított!

— Fiam, akarsz-e még egy kis pecsenyét?

Rá nevettem a királyra és ezt feleltem:

— Parancsára, felség, ha van még belőle.

Erre mindenki hangosan fölnevetett, a király is jóízűt nevetett és így szólt:

— Nem, nem! Hagyd abba fiam, mára elég volt. Meg vagyok veled elégedve, most mást találunk föl.

Intett a mellette ülő urnak, a ki fölkel, odajött hozzám és a mellemre tűzte a keresztet. Így szereztem meg becsülettel az érdemkeresztet.

Loreley dala, aki kiült a sziklára és vágyakozva dalolta el nótáit. De Széll kemény szívé tengerész és nem fogják kísértésbe hozni a szász Loreley dalok. Nekünk pedig Erdélyt a magyarság részére fenn kell tartanunk, ha kell vérrrel, de mindenekelőtt a modern vérrrel, a munka veritékével. A költségvetést elfogadja. (Hoszantartó taps és éljenzés. A szónokot sokan üdvözlik minden pártból.)

Öt perc szünet.

Szünet után.

Mezőssy Béla örömmel tölti el őt az a tudat, hogy a ház minden oldaláról olyan kitünő örömmel fogadták Werner képviselőnek az egységes nemzeti politikának sulyáról tett nyilatkozata. De arról nem beszél, hogy ezelőtt a kormány nem nemzeti, hanem kortespolitikát folytatott.

Bánffy Dezső soha sem beszélt a nemzeti kérdésről.

Szöts Pál: De igenis beszélt.

Közbekiáltás: (Bánffy mumus).

Mezőssy Béla: A képviselők az igaz hogy beszéltek a nemzetiség lakta vidéken a nemzetiségi kérdésekről, de ezek csak választási beszédek voltak.

POLITIKAI HIREK.

Az új bankkormányzó. Megbízható körökből kapott értesülések szerint már a legközelebbi napokban, a Reichsrath megnyitása előtt, megtörténik dr. Bilinszkinék az Osztrák-Magyar Bank főkormányzójává való kinevezése.

Egan Edé ügye. A rutén akció kormánybiztosának, Egan Edének Munkácson tartott beszéde folytán, melyről a képviselőház tegnapi ülésén is szó volt, politikai körökben az a hír terjedt el, hogy Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter Egan Edét az akció további vezetésétől fölmentette és őt a mezőhegyesi uradalomba fogja áthelyezni. Erre vonatkozólag a kormányhoz közelálló helyről azt jelentik, hogy a visszahívás még nem történt és nem is történhetett meg, mert Darányi Ignác miniszter mindenekelőtt az inkriminált beszéd hiteles szövegének benyújtására szólította föl Egan Edét. A miniszter, mihelyt a beszédet megkapja, kinyomatja, a képviselőház tagjai közt szétosztatja s egyidejűleg a tett intézkedésekről tájékoztatni fogja a képviselőházat.

TÁRSAS ÉLET.

Pezsgő-torna.

A történet, a melyet előbb elmondandók leszünk, nem új egészen, nem is mostanában történt; mindamellett a nagyközönség előtt ösmeretlen. Éppen azért, a vidám elemeknél fogva, a melyek benne foglaltatnak ajánljuk Tosz Béla figyelmébe, hogy vegye föl a maga krónikás adomái közé.

Mi nevek nélkül mondjuk el a vig történetet. Nem mintha valami diffamáló volna benne, de a nomina sunt odiosa elvénél fogva.

Történt pedig a dolog aképpen, hogy egy nagy lap szerkesztője és egy másik lap kiadótulajdonosa fogadtak egymással valamibe. A fogadást úgy kötötték, hogy mindegyik a tény eldöntése után maga állapítja meg, hogy mit fizet abban az esetben, ha a fogadást elveszitené.

A kiadó vesztette el a fogadást. A Steingaszner kávéházban a régi Csemegi-

asztalnál történt a fogadás s a vesztes fél elhatározta, hogy a Continéntál-szállodába vacsorára hívják meg az egész asztaltársaságot s a pezsgőt vesztes fizeti.

A társaságban két országgyűlési képviselő (mindkettő függetlenségi párti) is volt. Mindkettő jókedélyű, szellemes ember, a jónak megrontója soha sem volt és most sem mutatkozott annak.

Szólt az egyik a vacsora előtt:

— Mit gondolsz pajtás? Hátha mi ez alkalommal kipróbálnók, ki tud több pezsgőt inni?

Szólt fejbólintva a másik:

— Ugy is tudom, hogy én tudok többet. Előttem hiába henczergsz.

— De bizony én tudok többet, — fortyant föl a másik.

— No majd kitudódik, ki a legény a csárdában.

Denique a társaságban hire futott, hogy itt pezsgő-torna van készülöben. A vesztes fél meg akarta ugyan a tarkóját, de maga is érdeklődött a dolog iránt, annál inkább, mert a két bajvivó ugyancsak kemény legény volt.

Vacsoraközben az egész társaság megivott vagy 10—12 üveg pezsgőt. Vacsora után hűtő edényben az asztalra állították a pezsgő-palaczkokat. A bajvivók szemben ültek egymással és megindult a torna.

Fogyott a pezsgő szépen, miközben egyik adoma a másik után vidította a társaságot. De egyikén sem akart meglátszani az ital hatása. Vitték az üres palaczkokat, hozták a tele palaczkokat, a viadorok csak józanok maradtak.

Éjfél is elmúlt rég, a hajnal idő is közeledett. A két fél úgy ült egymással szemben, mintha most kezdték volna. Hajnali négy óra tájban már 27 üveg pezsgőt fogyasztottak el, mire az öreg Csemegi fölkel és ünnepélyesen kihirdette az eredményt, szólván:

— Két hatalmas bajvivó ül itt egymással szemben, én pedig álmos vagyok. Kijelentem, hogy legyőzhetlen mindez a kettő és így e páviadalnál nincs legyőzött, csak győztes. Én a bajvivást beszüntetem.

Mire föl pattant az egyik bajvivó.

— Nem oda Buda! Én szomjas vagyok még.

Mire a másik ráduplázott:

— Én nem különben.

— Még két üveg pezsgőt: — szóltak azután egyszerre.

Azt is megitták; azután is józanok, tiszta fejűek maradtak. — A pezsgő-torna csakugyan eldöntetlen maradt 29 üveg pezsgő elfogyasztása után...

Megirtuk a történetet név nélkül, de a nevek kezdőbetűit a krónikások lelkiismeretességével mégis ide iktatjuk. Az egyik bajvivó nevének kezdőbetűi Komjáthy Béla, a másikéi Olay Lajos. A vacsorát pedig rendezte Kenedi Géza, a pezsgőt fizette Bródy Zsigmond.

VIDÉK.

Veszett ebek garázdálkodása. Sályi-ból írja tudósítónk, hogy ott mostanában igen elszaporodtak a veszett ebek. A minap megmártak több gyermeket és néhány embert, a kiket fölszállítottak a Pasteur-intézetbe. A hatóságok megtették a szükséges óvintézkedéseket.

A pálinkaivás áldozata. Brátka községben, — mint tudósítónk írja, — a pálinkaivásnak esett áldozatul Sváb Anna hatvan esztendő s napszámú asszony. A minap ugyanis részeg állapotban a Körös mellett járt s valahogyan elvesztvén az egyensúlyt, beleesett. Az ár magával ragadta a szerencsétlen asszonyt s mire néhány gazda ember, akik távolról látták az esetet, odaérkezett, Sváb Anna már halva volt. A vizsgálat kiderítette, hogy a szerencsétlenség egyedül az asszony részegségének tulajdonítható.

* **Egy ügyvéd tragédiája.** Szomorú példája ez a megrendítő tragédia, melyről Tenkéről kapunk hírt, hogy sokszor milyen sanyaru a helyzete Magyarországon a diplomás embereknek. Hosszu keserves esztendőknél keresztül közdenek a kvalifikációért, amelylyel gyakran a betevő falatot sem tudják megkeresni. Tenkéről jelenti ugyanis tudósítónk, hogy Szopó József ügyvéd és nyugalmazott királyi albiró e hó 14-én délután a tenkei vasuti állomással szemközt lévő erdőben egy fára fölakasztotta magát. Szopó József a mult esztendőben került Biharmegyébe és Belényesben nyitott ügyvédi irodát. Le hát az ügyvédnek nem akadt kliense, nem tudta a kenyerét se megkeresni. Az irodáját csakhamar otthagyta és Tenkére ment, ahol Pop Jusztin dr. ügyvédnél kapott alkalmazást, mint irodavezető. Egykedvű, magába zárkózott embernek ismerték. — Valószínű, hogy a sorsüldözött embert az életuntóság kergette a szomorú halálba.

Sárbafulat asszony. Végzetes szerencsétlenségnek esett áldozatul Pojána községben — mint udósítónk írja, — Mócz Stefán — mint udósítónk írja, — Mócz Stefán gazdának a felesége. — Az öregasszony a szomszédfaluból igyekezett haza, de az országúton egy nagy pocsolóba esett és odafult. Az orvosi vizsgálat megállapította, hogy a szerencsétlen asszony szívbeteg volt s a betegsége az uton vett rajta erőt.

Zarándok ruhába bujt rabló.

— Saját tudósítónktól. —

Vakmerő rablási eset tartja izgalomban Tamási község lakosait. Özv. Balla Gergelyné nagyon istenfélő és jótékony asszony hírében állott, a ki, mivel módja is volt hozzá sokat áldozott templomi célokra is. Az öreg asszony mindig tartott magánál néhány száz forintot, hogy szivességi kölcsönöket adhasson. Egyedül lakott egy nőcseleddjével.

E hó 13-án délután kopott barátságos hába öltözött egyen jelent meg nála, a ki zarándoknak mondta magát és állítólag jeruzsálemi olvasókat és szent képeket árult. Az öreg asszony elhívta a szomszédnőket

és most napestig folyt a vásárlás. Végül a háziasszony vacsorával is megkínálta a zarándokat és éjjeli szállásra is megtartotta. Éjjeltájban az öreg asszony és cselédje, kik egy szobában aludtak, arra ébredtek fel, hogy erős férfi kezek szoritják a torkukat s aztán mindkettőjük szeméit bekötötték, szájukat betömtek, kezeiket összekötözve, dunnával letakarták őket.

Mikor ez megtörtént feltörték a szekrényeket s ebből kivették az asszony 542 forint készpénzét, 45 darab régi ezüst pénzt és egyéb értékesebb tárgyakat. Az öreg asszony és cselédje csak reggel felé mertek zajt csapni, a mire az udvarházban lakó Ánik József bement hozzájuk és felszabadtotta őket a kötelektől, de ekkor már a zarándoknak is hült helye volt. Balláné állítása szerint a rablók hárman lehettek s egyiknek a szavacól a zarándokra ismert. A csendőrség most nyomozza a rablókat.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Lövöldöző apa. Karácsony másodnapjának éjjelén nagy zivódás zaja hallatszott ki Sáska Miklós budapesti Schlick-gyári éjjeli őr lakásából. A szomszédok benéztek s látták, hogy Sáska a feleségével, meg Gábor nevű fiával veszekedik. Néhány pillanat mulva egy lövés dördült el s utána Sáska Gábor futásnak eredt, az apa pedig tovább üldözte az udvaron forgópisztolyal a kezében. A dühöngő embert, a ki elől a felesége már előbb elmenekült, lefegyverezték s az előhívott rendőr kezébe adták. A törvényszék szándékos emberölés kísérlete miatt helyezte vád alá Sáska Miklóst s ügyében mára tüzte ki a tárgyalást. Haupt elnök s a bíróság tagjai sehogysem tudták ma megérteni, mint volt képes a különben jámbor természetű ember akkor annyira dühöngeni, mert a tanuk szerint nem volt annyira részeg, mint a minőnek mondja magát. Ezek szerint ugyanis Sáska ittas volt ugyan, de nem oly mértékben, hogy „beszámíthatlan lelki állapotban“ lett volna a hogy a vizsgálat során az orvosok véleményezték. Épp ezért dr. Keserü királyi alügyész kérésére a törvényszék Sáskát újra megvizsgáltatta dr. Moravesik egyetemi orvostanárral. Itéletet lapunk zártáig nem hoztak.

Reményteljes csemete. A napokban vigan élt a pajtásaival Római János 13 éves gimnázista diák, majd mindennap egy csomó pénzzel jött a kis lurkó cimborái közzé mert ha elverték néhány forintot, másnapra ujfént volt pénz. Ugyanebben az időben történt, hogy Római János szülei azzal a panaszzal fordultak a rendőséghez, hogy a lakásukból, mintegy 400 forint értékű ékszert elloptak. Ezen az uton küldt aztán, hogy a tolvaj nem más, mint a kis lump gimnazista, a ki a bezárt szekrényben tartott aranyeműket apródonként hordta el hazulról. A rendőség letartóztatta a fiatal gyereket, a ki mindent megvallott. Bajba kerültek vele persze orgazdaság miatt a pajtásai is, sőt főképen ezek, mert magát a tolvaj fiut a védő közbenjárására, szabad-

lábra helyezte ma a törvényszék. Vele szemben valószínűleg az egész eljárást meg fogják szüntetni.

Elrabolt menyasszony.

Ugyancsak furcsa eset történt Nádáljon. Egy lakodalmas házból rabolták el a menyasszonyt. Az eset részletei a következők: Ilies Milos, jó módu szerb gazda ember férjhez adta a leányát Stefanovics Gyugyó jómódú nádálji szerb legényhez. Az esküvő után, ahogy a menyasszonynyal megérkeztek, megkezdődött a táncz és tartott éjjelig, amikor a násznép a vacsorához ült.

Szokásban van a szerbeknél, hogy a vacsora alatt idegenek is megjelennek a lakodalmas háznál, akik mindenféle jó kívánságokat mondanak az ifju párra s ezért aztán ott tartják őket vacsorára a nélkül, hogy szemelyük iránt kérdezőködnének. Ez alkalommal is megjelent három vidéki legény s miután jó kívánatait mind-egyik elmondta, asztalhoz ültették őket s együtt vacsoráztak a násznéppel. De kocsijukat az utcán hagyták, egyik társukra bizván annak őrzését. Vacsora után, szokás szerint, a menyasszony eltávozott a társaságból, hogy átöltözködjék és mint asszony bekötött fövel jelenjen meg a menyasszonyi tánczhoz.

Az öltözködés a kamarában ment végbe, mivel a lakás többi része a vendégek által el volt foglalva. A mikor a vacsorához készített asztalokat kihordták, hogy a tánczolóknak helyet csináljanak, a vőlegény a két vőfély kíséretében kiment a menyasszonyért, hogy bevezessék, de a kamarában nem találták. Átkutatták aztán az egész házat, de a menyasszony nem volt sehol, csupán a levetett menyasszonyi ruhát találták meg. Ekkor kezdtek a vacsora alkalomával jött idegen legények iránt érdeklődni, de már akkor ezeknek is hült helyük volt.

A vőfélynek gyanuja támad, hogy a menyasszonyt ezek vihették el, ennél fogva többekkel, ki lőháton, ki kocsin, üldözésükre indultak, de az éjsötétjében az idegeneknek sikerült elmenekülni a menyasszonynyal együtt. A csendőrség most nyomozza a menyasszonyrablókat, de ez ideig még nem sikerült feltalálni sem a menyasszonyt, sem pedig a rablókat.

SZINHÁZ.

A görög rabszolga. Tegnap este ismét a Görög rabszolga került előadásra a színházban, természetesen megint zsufolt ház előtt. Az előadásról semmi újat sem mondhatunk ez este is úgy ment, mint a karikacsapás. A szereplők Kállay Lujza, Sárosi Paula, Bódi Ella, Környei Béla derekasan kitétek magukért, a mit a közönség teljes mértékben méltányolt is.

Gyermek- és népelőadás. Holnap vasárnap délután gyermek és népelőadás lesz a színházban, amikor félhelyárak mellett Debreczen a holdban című látványosság kerül előadásra. A látványos bohózat minden előadása iránt nagy érdeklődést tanúsított a közönség s most is hasonló érdeklődés nyilatkozik meg. Tegnap táviratban vidékről rendelték jegyeket az előadásra, amit különben a debreczeni közönség is egész napon át folyton hordott. A látványosság holnap délutáni előadására különben a mai nap folyamán szintén előre kaphatók jegyek a színházi pénztárnál.

Műsor: Szombaton, febr. 17-én „C” bérletben: *Hamlet*. Tragédia 5 felvonásban.

Vasárnap, febr. 18-án két előadás: délután 3 órakor félhelyárakkal: *Debreczen a holdban*. Látványosság 10 képben, irta: Than Gyula; este 7 és fél órakor rendes helyárakkal, bérletszűnetben: *Felhő Klári*. Eredet népszínmű 3 felvonásban.

Hétfőn, febr. 19-én „A” bérletben: *A görög rabszolga*.

Kedden, febr. 20. bérlet 119. sz. „B” *Küzdelen a létért*. Színmű 5 felvonásban.

Szerdán, febr. 21. bérlet 120. sz. „C” *Az állatszeliidítő nő*. Vigj. 3 felv.

Csütörtökön, febr. 22. bérlet 121. sz. „A” *Brankovics György*. Szomorú játék 5 felvonásban.

Pénteken, febr. 23. bérlet 123. sz. „B” újdonságul először *Ninon*. Opera 2 felvonásban. Tury Zoltán Susanne dramolettje nyomán irta: Ábrányi Emil. Zenéjét szerzette: Sztójánovits Jenő. Ezt megelőzi, mint újdonság: *A királyné apródja*. Vigj. 1 felv. Irták: Heltay Jenő és Makai Emil.

Szombaton, febr. 24. bérlet 123. szám „C” másodszor ugyanaz.

Vasárnap, febr. 25. két előadás. Délután 3 órakor félhelyárakkal: *A kis lord*. Énekes vigjáték 3 felv. Este 7 és fél órakor bérletszűnetben a *Virágcsata*. Operett 3 felvonásban.

UJDONSÁGOK.

Sikkasztás a debreczeni munkás pénztárnál.

— Elítélt elnök. —

Monstre sikkasztási perben folyt két napon keresztül a debreczeni kir. törvényszék büntető tanácsa előtt végtárgyalás. Tárgyalás alá került két debreczeni jótékony egyesület főbb tisztviselője ellen sikkasztás miatt megindított bűnügy. Vádoltak: Szabó Bálint debreczeni, 53 éves kőműves, aki a „Debreczeni Önálló munkás betegsegélyező pénztár” és a Temetkezési egyesület elnöke volt; a második vádlott Ormós Imre férfinévű, aki a pénztárosi tisztséget viselte. Harmadrendű vádlott Szabó József ácssegéd.

A tárgyalás tegnapelőtt reggel vette kezdetét és két napon keresztül folyt és tegnap este 8 óra után ért véget.

A tárgyaláson dr. Szeőke István bíró elnökölt, a tanács tagjai Kolbenhayer és Tóth bírák. A közzéadott dr. Galánffy kir. alügyész képviselte.

Első rendű vádlottat dr. Békés Sándor ügyvéd védelmezte.

A debreczeni munkás betegsegélyező egyesület 1894. év március hóban alakult meg s elnökévé Szabó Bálintot, pénztárosul pedig Ormós Imrét választották meg. E tisztviselők 1897. év február 15-ig viselték hivatalukat, amikor is az iparhatóság állásuktól felfüggesztette őket.

Alapját ennek az a panasz képezte, amelyet Nagy János és társai a debreczeni rendőrfőkapitányságnál, mint első fokú iparhatóságnál emeltek vádlottak ellen. A feljelentésben különféle visszaélésekkel vádolták Szabó Bálint elnököt és a temetkezési egyesületnek igazgatóját. Nevezetesen, hogy az egyesület alakulásakor begyűjtött 500 forintból 164 frtot, a mulatságra gyűjtött pénzből 127 frtot és a pénztárnak 60 frt kauczióját elsikkasztotta és hogy a pénztár pénzével saját céljaira spekulál, a beszédett büntetéspénzekkel pedig nem számol el. A megtartott rendőrségi vizsgálat konstataulta is, hogy az egyesületben valóságos kis panama folyik. Az elnök a fent kitüntetett összeget tényleg elsikkasztotta.

Igy került az ügy a törvényszékhez, a hol Szabó Bálintot a tegnapi tárgyaláson három rendbeli sikkasztás büntette miatt vonták felelősségre. A tárgyaláson a vádlottakon kívül rengeteg számú tanút hallgattak ki, akik mindannyian igazolták elsőrendű vádlott bűnösségét.

Két napig tartó tárgyalás után tegnap este a perbeszédre és ítélethozatalra került a sor. A törvényszék Szabó Bálintot sikkasztás büntette miatt egy évi börtönrre ítélte. A második rendű vádlottat, a pénztárost, akire semmiféle büncselekmény nem bizonyult rá, felmentették. A harmad rendű vádlottat, Szabó Józsefet, tulajdon elleni kihágásért 12 korona pénzbírságra ítélte a törvényszék.

* **A községi iskolaszék megalakításáról** szóló tegnapi hírnk kiegészítésül közöljük, hogy az ülésen Roncsik Lajos tanácsnok, másod-elnök bejelentette, miként az Oháton legtöbb gyermeket az iskolabajárástól az a körülmény tartott vissza, hogy nem volt csizmájuk. Erre a célra a magyar asztaltársaság 20 frtot, dr. Wolaffka Nándor három pár csizmát, Fried Emil és Leo pedig 10 forintot adott.

* **Az iparosifjúság bálja** iránt, mely e hó 18-án vasárnap tartatik meg a „Bika” disztermében, máris nagy érdeklődés mutatkozik; a fáradhatatlan rendezőség mindent elkövet, hogy a jelenlevőknek az estét feledhetlenné tegye. A meglepetésnek szánt remek kivitelű tánczenek már kész vannak s a hölgyválaszhoz szükséges cotilionjelvények is megérkeztek. A törekvő önképző egyesület igazán rászolgál arra, hogy a közönség a megérdemelt pártfogásba részesítse.

* Vassátrak a piacon.

Vecsey Imre tb. főjegyző, a városi tanács legközelebbi ülésén közegészségügyi, közrendészeti s különösen köztisztasági szempontból rendkívül fontos javaslatot terjeszt elő. Indítványozni fogja ugyanis, hogy a tanács a főtéren eddig álló összes gyümölcsös, mézeskalácsos és más fassátrak eltörlését mondja ki s hogy helyettük új rendszerrel modern vassátrak alkalmaztassanak. Indítványa szerint a sátrak továbbra nem maradnának egymásra zsufolva, hanem minden utcza szegletére s a nagyobb forgalmu mellékutczák szegletére is két-két ilyen könnyen kezelhető, külsejében tetszetős és rendkívül czélszerűen beosztott tágas vassátrak jönnének. Ezeket mind a város állítaná fel s adná bérbe az egyes árusoknak. Az ilyen sátrakban aztán nem csupán gyümölcsöt, de süteményt, kenyeret, hideg sülteket, narancsot, szóval egyáltalában mindent lehetne árulni, amit ma sátrakban külön-külön árulnak. Vecsey Imre tb. főjegyző beszereszte az ilyen vassátrak fényképeit s azokat is a tanács elé fogja terjeszteni.

* **Az angol társalgó-kör** február 17-én ismét rendes teaestélyt tart, amelynek főlőtte érdekes és meglepő programja lesz, miért a klubtagok teljes számmal való megjelenésre kéretnek. A tagok vendégei ez estélyre is szívesen láttatnak.

* Koronás pálinkás poharak.

A kereskedelemügyi miniszter legújabb rendeletében, melyet Debreczen városának is megküldött, megrendszabályozta a pálinkás poharakat is. Elrendelte, hogy ezután nemcsak a sörös és boros üvegek, illetve poharak látandók el koronával, hanem a pálinkás poharak is. Idevonatkozólag a kereskedelemügyi miniszter a következő rendeletet küldte be a debreczeni kereskedelmi és iparkamarához: Az 1899. évi március hó 15-én 6523. sz. a. kiadott rendeletben kötelezővé tettem, hogy vendéglőkben, korecsmákban s egyéb nyilvános helyeken a bor és sör kimérésénél mértékként használt üvegpoharak és üvegpoharak kizárólag korecsmabélyeggel hitelesítetten használhatók s egyáltalában megállapítottam a hitelesíthető üvegpoharak és üvegpoharak általános kellekeit. Tekintettel a közönség, nem különben az állami italmérési jövedék érdekére, szükségesnek találom, hogy a fent jelzett rendelet hatályát a pálinka, azaz az égetett szeszes italok kimérésénél mértékként használt üvegpoharakra és üvegpoharakra is kiterjesztem, minél fogva ezennel elrendelem, hogy 1900. évi július hó 1-étől kezdődőleg a pálinka, azaz az égetett szeszes italoknak nyílt edényekben, avagy poharakban való

kimérése kizárólag korona bélyeggel hitelesített üvegpalaczkok és üvegpoharakban eszközöltessék. Egyebekben fent idézett rendeletem intézkedései nem változnak és ennek büntető határozmányai a jelen rendeletben foglaltak ellen vétőkre is alkalmazást nyernek.

* **As izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítettnek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz-utcai izr. templomban az istenisztelet további reedelkezésig a következő időben fog tartatni: Köznapokon reggel 1/2 7 órákor, d. u. 5 órákor. Szombat és ünnepnapokon d. e. 9 órákor, d. u. 4 órákor. Péntek és ünnepnapokat megelőző este 5 órákor. A templom fűtve van.

* **Érzékeny koldus.** Koldus (elszántan): Nem hittem volna, hogy a nagysága ilyen szegény világtalannak egy fillért adjon.

Asszony: Enye adta lelke, hát hogy lehet maga vak, ha azt is meglátja, hogy én egy fillért adtam és nem egy tiz fillérest.

Koldus: Ugy tudom azt kérem, hogy amint megkaptam a pénzt, rögtön vittem a legközelebbi boltba, hol azzal utasítottak ki, hogy egy fillérért nem adnak — pálinkát.

* **Eljegyzés.** Bikfalvy Imre iparos tagnap tartotta eljegyzését Ábrahám Juliska kisasszonnyal. Az ünnepély szűk családi körben folyt le.

* **Gyászjelentések.** A legmélyebb fájdalommal megtört szívvel tudatjuk a szerető jó feleség, anya, nagyanya, testvér, sógorné és rokon néhai *id. polgár nánási Kéki Sándorné* született Pásztor Erzsébet asszonynak életének 56-dik, boldog házasságának 40-ik évében, hosszas és súlyos szenvedés után, folyó hó 15-kén éjjeli 11 órákor bekövetkezett csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 17-kén szombaton délután 2 órákor fognak, az ev. ref. egyház szertartása szerint, Csapó-utca 55-ik sz. háztól, a nagytemplomban tartandó ima után, a Kossuth-utcai temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1900. február 16. Bánatos férje: *Id. Polgár nánási Kéki Sándor*, Leánya: *Kéki Eszter* férjével ifj. polg. *Kéki Sándorral*, Róza leányukkal; valamint számos rokonság nevében is. Testvére: *Polgár Pásztor János* nevével *Vilmányi Erzsébet*tel és gyermekeik: *Sógorné: özv. Polg. Boruzs Mihályné* szül. *Katona Juliánna* és gyermekei. Áldás béke poraira!

Mély fájdalommal megtört szívvel tudatjuk a szeretett jó apa és rokon néhai *dancsházai idős Jámbor Lajos* hites ügyvédnek, folyó hó 15-kén esteli fél 8 órákor, életének 73-dik évében, szívszékhüvés folytán bekövetkezett csendes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 17-én délután 2 órákor fognak az ev. ref. vallás szertartása szerint, a templomban tartandó ima után, örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ismerőseinket bánatos szívvel meghívjuk. Kelt Derecskén, 1900. február 16. Bánatos gyermekei: ifj. *Jámbor Lajos*, *Jámbor Anna*. Béke poraira! Mindkét temetést a „Kegyelet” tem. int. rendezti.

* **Kabát história.** Zékányi Mihály, Schwarcz Vilmos butorraktáros szolgájától tegnap valami idegen alak ellopta a téli kabátját. Bántotta ez Zékányi Mihályt szörnyen s el is határozta, hogy addig nem nyugszik, míg a kabátot s a tolvajt ki nem fürkészi. El is indult ma reggel a zsidogóra, szemlélődni kezdett. Egy zsidárusnál aztán reá is talált kabátjára s a rendőrség közbejöttével jogos birtokába vette. A zsidárust kihallgatták s ez azt vallotta, hogy ép egy negyedórával azelőtt vette meg amint Zékányi odajött. A tolvaj urat most a rendőrség keresi.

* **A csapó-kerti ebtartók figyelmébe.** Az utóbbi időben a veszett kutyák garázdálkodása, különösen a csapó-kertben nagy mérvet öltött. Ez indította a rendőrséget a legerélyesebb intézkedésekre, a melynek foganatosítását már meg is kezdték. Minden ebtartó ez uton is figyelmeztetik, hogy a kutyákat csak megkötözve szabad tartani. Minden más kutyát, még ha szájkosár is van rajta, a naponként végbemenő elfogatások alkalmával elfogatnak és azonkívül az ebtartókat a legszigorubbán büntetik meg.

* **Az orvosok jövedelme.** Városunk egyik orvosát, mint szakértőt hívak be a törvényszék tárgyalására. Az orvos pontosan megjelent s amikor pontosan elvégezte dolgát, az elnöklő bíró kérdést intézett hozzá, hogy mit számít napidíj czimén?

— Husz forint. — Lón a lakonikus felelet.

— Husz forint?... Talán husz koronát akart orvos ur mondani?...

— Kérem! én nem szoktam tévedni. Az én napi keresetem husz forint.

Az elnöklő bíró stoikus nyugalommal jegyezte meg:

— Igen szép jövedelem; majd a pénzügyigazgatóságot értesíteni fogjuk róla.

Az orvos ur zavarba jött, mert csak hatszáz forint évi jövedelmet vallott be adó alapjául s a husz forint napi jövedelem — jóval nagyrbb összegre rug.

Baj, baj, ha az ember nem elég körültekintő.

* **Hasznos postai újítás.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter a nagyobb kiterjedésű, népesebb és élénkebb forgalmu városokban postai gyűjtőhelyein föladhatók: a) bárhova szóló ajánlott levelek, nyomtatványok, áruminták, b) belföldi Ausztriába, Bosznia-Hercegovinába és Németországba szóló legfeljebb 400 korona értékű közönséges csomagokban. Hétköznapokon d. e. 8—12-ig, d. n. 2—6-ig, vasárnapokon és hétköznapokra eső ünnepnapokon délelőtt 9—10-ig fognak ezen postai gyűjtőhelyek a közönség rendelkezésére állani. A posta- és távirat igazgatóságnak az ily postai gyűjtőhelyeket dohánytözsde tulajdonosoknak, kiskereskedőknek vagy más erre vállalkozó és alkalmas helyiséggel rendelkező egyéneknek fogják engedélyezni és őket az általuk elért forgalomhoz képest megfelelő díjazásban részesíteni. Jövőben tehát a nagyobb városokban a közönségnek az említett küldemények föladására postahivatalokon kívül a postai gyűjtőhelyek is rendelkezésére fognak állani, ami elejét veszi a postahivatalokban

élénkebb forgalom idején beálló torlódásoknak és felmenti a közönséget, hogy küldeményei feladása végett nagyobb utat tegyen és esetleg a hivatalban hosszabb ideig várakozzék.

* **A katonazenekar hangversenye.** A helyben állomásozó 39. gyalogezred zenekara ma, szombaton este a Dréher-féle sör-sarnok „téli-kert” éttermében hangversenyezik a következő műsorral: 1. Ádám „Ha én király volnék”. Nyitány. 2. Valdenfeld „Sirinvarázs”. Keringő. 3. „Schusztka „Vigegyveleg”. Keringő. 4. Schneider „Schatzerl”. Polka fr. 5. Kiler „Vigjáték nyitány”. 6. Rosas „A hullámok felett”. Keringő. 7. Goldfaden „Sulamith”. Egyveleg. 8. Schneider „Erdei madárkák”. Lengyelke. 9. Rosenzweig „Budapesti élet”. Ábránd. 10. Bacho „Magyar ákránd”. 11. Zukra „Farsangi gyermekek”. Keringő. 12. Sponwacker „Elveszett szerecsen”. Dal. Márkus Jenő jóhírű vendéglősünk nagyválasztéku különleges vacsorával várja vendégeit s kirakátában már ott diszeleg az ingyenczek reklámja: egy óriási tiszai harcsa s a hizlalt ökör rostélyos. A kellemesen eltölthető és télyre felhívja a közönség figyelmét.

* **Elveszett egy kék kövü aranygyűrű.** Ki megtalálta, sziveskedjen azt a városházánál Nagy Márton hajdunak átszolgáltatni, ki ezért illő jutalmazást ad.

TÁVIRATOK.

A háboru.

London, febr. 16. Roberts hivatalosan jelenti Jakobsdaltól, hogy French a tűzértséggel, lovassággal és a gyalogsággal Kimberleyba érkezett.

Tolvaj a kutban.

Budapest, február 16. Veszedelmes betörő fejezte be pályafutását Szany községben, a kit a gonosz foglalkozásának teljesítése közben ért utól a halál. Piskó Imre szanyi lakos nem a legjobb hírnévnek örvendett a falujában, mert a mit a két szeme meglátott, azt a két keze nem igen szokta ott hagyni. E miatt a szenvedélye miatt aztán nem egyszer jutott összeütközésbe a hatóságokkal. Több ízben volt már tömlőczenben is, de a börtön levegője úgy látszik nem igen tudta megjavítani. Kiszabadulása után első dolga volt bandát alakítani, amelylyel munkához fogott. A Rác Antal szanyi lakos házat szemelte ki Piskó bandája a lopás szinteréül. Az öreg Piskó szétnézett az udvarban, hogy létrát kerítsen valahonnan. Minthogy az udvarban járatlan volt, a sötétségben nekiment a korlát nélkül levő fedetlen kutnak s abba beleesett. A mint társai észrevették a szerencsétlenséget, — hátrahagyva a már összepakolt lopott tárgyakat — elmenekültek, vezérük a kutba lelte halálát. A csendőrség, kinek az esetről jelentést tettek, Piskóné vallomása alapján letartóztatta az egész tolvaj-szövetkezetet.

A diplomácia köréből.

Belgrád, február 16. Egereggi Heidler báró új osztrák-magyar követ tegnap ünnepiesen átadta megbízó levelét Sándor királynak. Az ez alkalommal elhangzott beszédek megfelelőek a két állam barátságos viszonyának és nagyon szívélyesek voltak.

Transvaal.

London, február 16. A Reuter-ügynökségnek jelentik Rensburgból: Az angolok részéről az e hó 10-iki és 12-iki rensburgi ütközetekben elesett 4 tisztt és 7 közkatona, megsebesült 6 tisztt és 14 közkatona, eltűnt 2 tisztt és 18 közkatona. Két ezredből még nem jelentették a sebesültek számát.

A király Budapesten.

Budapest, február 16. A király tegnap este Bruckon át a fővárosba utazott hosszabb időzésre. A vonat a keleti pályaudvarba 5 óra 40 perczkor robogott be. A vonatot Ludwigh Gyula m. kir. államvasuti vezérigazgató vezette. A király fogadtatására megjelentek a pályaudvaron: Márkus József főpolgármester, Rudnay Béla főkapitány és Lechnith, a pályaudvar főnöke. A király kíséretében voltak: gróf Paar Ede és Bolfras hadsegédek, a három szárnysegéd és a rendes udvari kíséret. Kiszállás után Ő Felsége előbb Ludwigh Gyulát, azután sorban a főpolgármestert és főkapitányt tüntette ki megszólítással. Azután csukott udvari kocsin egyenesen a királyi várpalotába hajtatott, ahol már várta őt gróf Apponyi Lajos, magyarországi udvarnagy, Kanter Károly királyi várbeli plébános, Ybl Lajos várkapitány és az udvari káplán. A király csakhamar lakosztályába vonult, ahol államügyekkel foglalkozott. Ő Felsége ma egész napon át a palotában marad és látogatásokat nem tesz.

Uj francia akadémikusok.

Páris, február 15. Az Akadémie francaise megválasztotta Hervieux Pál drámairót és Faget Emil kritikust tagjaivá.

Betörés gróf Dégenfeldnél.

Budapest, február 17. Gróf Dégenfeld huszár főhadnagy Ülöi-ut 95. szám alatt levő lakásán tegnap este tolvajok jártak. A lopást úgy fedezték fel, hogy a főhadnagy szakácsnéja, aki valami csekély holmi bevásárlása végett lement az utcára, odalenn észrevette, hogy a lakában világosság van, holott abban senki se volt, mikor ő elment. A szakácsné gyorsan felment és amikor az ajtóhoz ért, hát nyitva találta azt. A lakásban pedig hirtelen megint sötétség lett. A szakácsné hangos szóval kérdezte:

— Ki van benn?

De senki sem felelt. Erre a szakácsné gyorsan bezárta a folyosóra vezető ajtót és lesietett, hogy föllármázza a ház mestert és a házbelieket. Néhány ember erre fölsietett a lépcsőn. Velük szemben jött lefelé egy elég jól öltözött, 22—24 éves

fiatal ember, akin hosszú, fekete téli kabát volt. A lépcsőn felsietőknek nem jutott eszükbe, hogy feltartóztassák a fiatal embert, pedig nyilván az lehetett a tolvaj. Mire az emberek a gróf lakásához fölértek, annak az ajtaja — megint nyitva volt. A betörő tehát nyilván alkulcsal dolgozott. A szobákban minden összevissza volt forgatva, a holmik szanaszét heverték, de úgy látszik, hogy a tolvaj semmit se vitt el. A rendőrség megindította a nyomozást, de eddig a vakmerő ficzkót még nem tudta elcsipni.

Budapesti tőzsde.

Budapest, febr. 17. Buza áprilisra 7.70. Buza okt. 7.90., Rozs áprilisra 6.45, Zab áprilisra 5.06., Tengeri májusra 1900. 5.07., Répeze szept. 12.25.

VEGYES.

Tizenkét esztendő öngyilkos. Nagy-Kanizsán tragikus eset történt: egy tizenkét esztendő fiú öngyilkosságot követett el. Az áldozat Vukasovics Vincze postatiszt Alajos fia, a ki a gimnázium második osztályába járt. Vátszott gyermek volt s e miatt megdorgálták a minap az iskolában és odahaza is. A kis diák nagyon elkeseredett s elment egyik pajtásával sétálni a temető mellé.

— Látod, szólt társának, azok boldogok, a kik ott nyugosznak.

Este hét óra után azt mondta barátjának, hogy most már menjen haza, ő pedig tovább sétál. A vonatok közlekedési idejét ismerte és nyolcz óra tájban lement a hid alá és ráfeküdt a sinekre. A budai vonat átrobogott rajta és 3 darabra szakította.

Magyar nemez a bur harcosoknak. Az angolok lovat, a burok nemezt vásárolnak Magyarországon. Temesvári tudósítónk jelenti, hogy Transzvál brüsszeli képviselője a temesvári nemezgyárnál százezer nemezlapot rendelt, melyet husz nap alatt kell szállítani. A nemezt a bur harcosok a puska-tüzelésnél kézvédőnek használják.

Verbefojtott keresztelő. Székesfejérvárott borzalmas dráma történt Halasy László szijgyártó lakásán. Keresztelőre készülődtek a házban, minden készen volt, csak még a Motrinecz Bazil munkást várták, a ki Halasy leányának balkézzel való férje. Motrinecz, a ki a budapesti Ganz-gyárban dolgozik, meg is érkezett a fővárosi vonattal, de teljesen részegen, mert utközben egy liter rumot ivott. Czivakodás támadt e miatt a vadházások között, a mi annyira elkeserítette Motrineczet, hogy a vendégség szemeláttára szívenszurta magát egy késsel. A szerencsétlen ember néhány órával később meghalt a kórházban a hová szállították.

A bur nők. Angol katonák leveleiből már ismeretes, hogy a buroknál csata közben nők és gyermekek viszik a katonáknak a municziót. Mint hirlük a bur nők most általános kelést terveznek, mert minden áron férjük oldalán akarnak harcolni. Krüger elnök csak nagy nehezen tudta visszatartani a harcias asszonyokat, de annyit neki is és

Joubert tábornoknak is meg kellett ígérnie, hogy ha az angoloknak sikerülne a két köztársaság területére behatolni, azonnal fegyvert foghatnak hazájuk védelmére az asszonyok is.

Mulatságok sorrendje.

Február 17. Az izr. nőegylet bálja a Bika szállóban.

Február 17-én. Az ácsifjuság dalestélye a Margit fürdő disztermében.

Február 18. Iparos ifjak önképző egyeténék bálja a Bika szállóban.

Február 24. A függetlenségi párt bálja a Bika szállóban.

Február 24-én. A Máv. alkalmazottak táncestetélye a Korona nagy termében.

Február 25-én. Schaff János nagy álcáros bálja a Koronában.

Márczius 3. A kerekedő ifjak táncmulatsága a Bika disztermében.

Márczius 8-án. Vendéglősök és szállodások bálja a Bika disztermében.

Márczius 15. az 1848-49-es honvédek bálja a Korona vendéglőben.

Márczius 15. A Peőfi dalkör társasvacsorával egybekötött estetélye a Bika szálloda disztermében.

SZINLAP.

Ma, szombaton „C” bérletben:

HAMLET.

Tragédia 5 felvonásban. Irta: Shakespeare.

S Z E M É L Y E K:

Claudius, dánia királya —	— Fenyéry
Hamlet, az előbbi király fia —	— Komjáthy.
Hamlet atyja szelleme —	— Csatár.
Horátio, Hamlet barátja —	— Tanay F.
Rolonius, főkamrás —	ifj. Szathmáry.
Laertes, fia —	— Tóth Elek.
1-ső } sirásó —	— Püspöky.
1-ik } —	— Nagy J.
Gertrud, dán királyné, Hamlet anyja F. Csigaházi	— Fái F.
Ophélia, Polonius leánya —	— Bartha.
Szinészkirály —	— T. Halmi M.
Szinészző —	— Serfőzy.
Lucianus —	—

Holnap, vasárnap délután félhelyárrakkal:

Debreczen a holdban.

Tündéries látványosság 10 képben. Irta: Than Gy.

Este bérletszünetben, 7 és fél órakor:

Felhő Klári.

Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

A gyilkos szerető.

— Saját tudósítónktól. —

Borzasztó gyilkossági esetről ad hírt ócskai levelezőnk: Dénes Katalin szegény árva lány ezelőtt négy évvel férjhez ment Szekeres Mihály jómódu özvegy emberhez, a ki ezelőtt egy évvel elhalt és összes vagyonát fiatal nejeire hagyta. Az özvegy nem sokáig bánkódott férje után, hanem szorakozást keresett magának.

Csakhamar suttogták, hogy Dénes Kati szeretőt tart, hogy Ugrai Sándor a falu legszebb legénye jár hozzája. Később Ugrai maga is eldscsekedett vele, hogy ő Dénes

Kati szeretője, különösen a mikor nagyokat mulatott. Ezek a dicsekvések Dénes Kati fülebe jutottak és Ugrainak kiadta az utját. E hó 12-én este elment az özvegyhez, hogy megkérlelje. Az ajtót zárva találta és az ablakon keresztül látta, hogy bent valaki az ő helyét foglalja el. Mikor vetélytársa eltávozott, bement az asszonyhoz, összeveszt vele és megfojtotta.

Az élettelen testet beletette az ágyba, letakarta és eltávozott a házból. A Dénes Kati holttestét másnap reggel a szomszédok találták meg. A csendőrség az általános gyanu alapján elfogta Ugrait, a ki erősen tagadta a gyilkosságot és csak akkor ismerte be tettét, mikor az éjjeli őr rávallott. Ugrait átadták a bíróságnak.

C S A R N O K.

Bátoriék Ibolykája.

— Regény. —

Irta: THAN GVULA.

(Folytatás.)

— Szeret?
— Többet mondok asszonyom, imádom önt, — szólt szenvedélyesen Erdődi Kálmán. Bárdiné erre felkapta legyezőjét és az ajtó felé igyekezett. Erdődi Kálmán észrevette szándékát és utját állta.
— Mit akar ön tenni asszonyom?
— Nem hallgathatom önt tovább...
— Hát bűn az, hogy szeretem?
— Bűn az, hogy ezzel akar rám hatni, mikor tudja, hogy esküm, életem és szerelmem már a férjemé.
— Ne legyen ilyen rideg Irén, ne hagyjon el, beszélnem kell önnel, beszélnem mindenáron.
— Ah!
— Azért hívtam meg önt...
— Törbe csalt ugy-e?
— Nem csak alkalmat akartam egyszer keresni ahhoz, hogy változatlan szerelmemről meggyőzzem, hogy tudtára adjam szenvedéseimet. Ön nélkül nem élhetek; az üdvöt, boldogságot csak ön adhatja meg drága Irén nekem. Vakító pompa, fény, méltóság osztályrészesévé teszem, előkelő társaságokba vezetem be, a hol jön, a hová megy, mindenütt ünnepelni fogják. Szakitson azzal a hitvány, egyhangú és unalmas falusi étellel; nézze milyen gyönyörködtető változatosságot nyújt ez az élet...
— Engedjen menni akarok...
— Nem asszonyom, nem bocsátom, lellem nyugalmáért nem ereszhetem addig, míg megnyugtató választ nem ad.
— Gyávaság, a mit tesz! Utját állja egy védtelen asszonynak s erőszakkal akar hazugságra kényszeríteni. Ha százszor olyan szenvedélyes is szerelme, ma még inkább nincs egyéb feleletem rá, mint a mit egykor már mondtam önnek. Sőt több, ma már kiegészíthetem azzal, hogy a rokonszenvenek egyetlen szikrája se ég szivemben, ezért a lépéséért pedig gyűlölöm és megvetem önt.
Bárdiné gyorsan, szenvedélyes hangon, kipirult arccal mondta ezeket a szavakat és indulni akart. Erdődi Kálmán azonban résen volt. Régen vágyott ez után a percz után s most, hogy az alkalom kedvező volt, élni akart vele. Észrevette a szép asszony szándékát és utját állta.
— És ha ön asszonyom még nagyobb gyűlölettel van irántam teli, az én legnemesebb vágyam és törekvésem lesz ezt lerombolni. Küzdöttem eddig önért, küzdeni fogok tovább is. De innen, most addig nem bocsá-

tom, a mig szavát nem adja arra, hogy egyszer meghallgat.

— Ha nem bocsát, kiáltok!

— Ki bánja meg?... Ön asszonyom! Óh a mi világunk nem olyan, mint az önöké. Ha összefut a társaság nyelvére veszi önt asszonyom és soha senki se hiszi el többé, hogy az ön szive nem volt az enyém...
— Kigyó!
— Csak kiáltson asszonyom, csöditse ide az egész világot, szerepet én is tudok, ha kell játszani. Hogy mit dobnék oda a társaságnak, nem idegesítem vele, de biztos vagyok benne, hogy a legelső, a ki elfordulna öntől az az imádott, féltett ember, az ön — férje lenne.
— Hitvány ember ön!...
— Azért hát hallgasson meg Irén! Nem kívánom, hogy szeressen, csak azt igérje meg, hogy igyekezni fog ezt elérni. Engedje meg, hogy néha láthassam önt, ez mindig nyugalmat fog szerezni az én háborgó szivemnek. Majd én módját lelem, hogy rokonszenve felébredjen, hogy szerete-

tét kiérdemeljem s ha egykor megismer és úgy fogja találni, hogy ez életem át boldogítani tudnám önt, nyujtsa majd kezét. Én leszek akkor a világ legboldogabb embere s a világ legboldogabb asszonyává teszem önt...
(Folyt. köv.)

Kiadó bolt.

Deák Ferencz-utcza, 14. számú háznál levő fűszerüzlethelyiség, korlátlan italmelési joggal, nagy bélyeg forgalom, szivartózsde, igen kedvező áron bérbe kiadó.

Értekezhetni lehet fentirt számú háznál, a tulajdonosnál.

A Debreczeni Kölcsönös-Segélyező-Egylet

mint szövetkezet

k ö z g y ű l é s e

1900 február hó 18-án délelőtt 10 órakor, a városháza nagy tanácstermében tartatik meg, melynek tárgyai a következők:

1. Igazgatósági jelentés a mult üzletév eredményéről.
2. Az évi mérleg és számadások, valamint a felszámoló XI-ik, vagyis az 1894-ik évtársulat vagyón-mérlegének előterjesztése.
3. A XI-ik, vagyis 1894-ik évtársulat felszámoló bizottságának jelentése.
4. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása az igazgatóság, a felszámoló-bizottság és a felügyelő-bizottság részére.
5. A XII-ik, vagyis 1895-ik évtársulat felszámolásához 5 felszámoló-bizottsági tag választása.
6. Felügyelő-bizottsági három rendes és három póttag választása három évre.
7. A kilépő igazgatósági tagok helyének betöltése.
8. Indítványok (melyek a közgyűlés előtt 14 nappal az igazgatóságnál beadattak).

Jegyzet: Az évi mérleg és számadások kinyomatva, a közgyűlés előtt 8 nappal, az egylet helyiségében a hivatalos órákban átvehetők.

Kivonat az alapszabályokból: 30. és 31. §§. A közgyűlésen a szövetkezet férfi tagjai gyakorolhatják szavazati jogukat. Minden jogosult tag minden törzsbetét után egy szavazattal bír, de saját törzsbetétei után 10 szavazatnál többet senki sem gyakorolhat.

A távollevő tagok, ugyszintén a női tagok, férjük vagy más tagok útján, kiket erre meghatalmaztak; kiskorúak és gondnokság alatt állók csakis igazolt képviselőjük; erkölcsi testületek pedig az ezen czélból kijelölt személyek útján gyakorolhatják szavazati jogukat.

Minden tag csak egy ily meghatalmazást vállalhat el és ezen meghatalmazás legfőlebb még 10 szavazatra jogosíthatja.

A szavazás megkönnyítése czéljából minden tag szavazati jogosultságáról, szavazatainak számáról igazolványt kap, melynek alapján a közgyűlésen szavazólapok adatnak ki.

A közgyűlésen a személyazonosság igazolása kívánható.

Az igazolványok a közgyűlést megelőző napig a szövetkezet helyiségében a törzsbetétkönyvek felmutatása ellenében adatnak ki. Ugyanott bemutatandók a meghatalmazások is.

A közgyűlés helyén vagy idejében igazolványok, vagy igazolvány nélkül szavazólapok nem adatnak ki.

Kelt Debreczenben, az 1900 január hó 15-én tartott igazgatósági ülésből.

Simonffy Imre,
kir. tanácsos, egyleti elnök.

Vadon Sándor,
jogtanácsos, egyleti jegyző.

MIHALOVITS-féle
HARMAT-CRÉME
arczsépitő kenőcs.

A Harmat-Créme a legjobb arczsépitő s kézbőrápoló kenőcs, mely üdévé, puhává, fehérré teszi az arcz bőrét.
A Harmat Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatásu.
A Harmat-Créme nappal is használható, miután nem zsiros s a pudert kitűnően állja.
A Harmat-Créme nem teszi fényessé az arczot s fehériti a bőrt.
A Harmat-Créme kiváló jó mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőratkák) elmulasztására, napégette s szélkifujt arcznál s kéznél.
A Harmat-Créme teljesen zsirtalan, habszerű, jóillatu arczkenőcs egy tégelyének ára egy korona.
A Harmat-Szappan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr.

Főraktár a készítő **Mihálovits I.** gyógy-szerésznél **DEBRECZENBEN.**

— A híres —
Mihálovits-féle
ELIT-MAGVAK

u. m. 95% csiraképeségű
Oberndorfi-ré pamag
99 1/2% tisztaságú
Luczerna-mag stb.
jutányos áron kaphatók.

Haidek mag-nagykereskedésében József Ó es. és kir. Fensége udvari szállító-jánál Budapesten, Károly körút 9. s a vidéken minden jobb üzletben, mely magot tart.

A cég debreczeni képviselője Konrad L. ur Arany János-utca 28. sz.

Sima szőlő vesszők

Szt.-Annai homok telepünkről:

Peronospora és jégverés mentesek.
Olasz-Rizling, Kövi-Diuka, Ezerjő, Kadarka, Nagy-Burgundi ezre 3 fnt 50.
Zöld Sylvania 5 fnt. Vegyes jó borfajok 2 fnt 50. Vegyes csemege fajok 4 fnt, csomagolva a Szent-György-Ábrány állomásra szállítva.

Rendelésnél ezrenként egy forint előleg küldendő.

Szabó Lajos fiai

Debreczen.

987.

1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről köz-hirre tétetik, hogy Debreczen szab. kir. város végrehajthatónak Somogyi Lajosné Hernyák Zsuzsánna, mint gyám elleni végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék, a debreczeni kir. járásbíróság területén levő, a debreczeni 361. sz. tjkvben A + 374. hrsz. alatt felvett 2738. régi sorszámu házastelekre 2246 koronában megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverés elrendeltetvén, annak foganatosítására határidőül az 1900. évi April hó 13-ik napjának délutáni 3 órája a kir. törvényszék árverési termébe kitűztetett.

Kikiáltási ár a becsár, azonban az árverésre kitett ingatlan szükség esetében a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt a kiküldöttnek átadni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál és B.-Ujváros, Sámson és M.-Péres község előjáróságánál tekinthetők meg.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1900 évi február hó 5-én.

Harsányi,
kir. törv. bíró.

A Közgazdasági Bank Részvénytársaság

VII. évi rendes közgyűlését

1900. évi február hó 25-én, délelőtt 11 órakor tartja meg

Debreczenben, a Kereskedő ársulat háza dísztermében,

melyre a t. részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen jogaikat csak úgy gyakorolhatják, ha részvényeiket a közgyűlés előtt legalább három nappal a társulat pénztáránál, vagy Budapesten a Magyar Ipar- és Kereskedelmi banknál leteszik.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság évi jelentése a lefolyt 1899. évi üzletről.
 2. A felügyelő-bizottság jelentése s ennek kapcsán
 3. Határozathozatal a mult évi nyereség felosztására és az igazgatóság e tárgyban indítványára vonatkozólag.
 4. Határozathozatal a felmentvény megadása tárgyában.
 5. Az igazgatóságból sorrend szerint kilépett 2 igazgatósági tag helyének 3 évre leendő betöltése.
 6. Egy felügyelő-bizottsági póttag s esetleg egy felügyelő-bizottsági rendes tag választása 2 évre.
 7. Az igazgató tanácsból sorrend szerint kilépett 6 tag helyének 3 évre, esetleg az igazgatóságba, vagy felügyelő-bizottságba beválasztandó egy tanácstag helyének 1 évre leendő betöltése.
- Debreczen, 1900. évi február hó 8-án tartott ülésünkből

Az igazgatóság.

Jegyzet. Az évi mérleg, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése 8 nappal a közgyűlés előtt a társulat irodájában a részvényesek rendelkezésére áll.